N°. 268. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZONDAG 11 EN MAANDAG 12 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 9 November 1860, n°. 45, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan den heer *P. Stevens*, wapenfabrikant te Maastricht, vergunning te verleenen tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van ridder der Leopoldsorde, hem door Zijne Majesteit den Koning der Belgen geschonken.

Bij Koninklijk besluit van 8 November 1860, n°. 50, is het kantoor der directe belastingen en accijnsen te Tjerkwerd c. a. ingetrokken; en is de kadastrale gemeente van Tjerkwerd ingedeeld bij het kantoor der directe belastingen en accijnsen van Bolsward, onder voortdurend beheer van den ontvanger *S. Kruizinga van Juchem*, aldaar, en die van Burgwerd bij het kantoor derzelfde middelen van Witmarsum, onder voortdurend beheer van den ontvanger *J. F. Meijer*, aldaar; voor beiden op den voet van één kantoor.

Bij besluit van den 9den November 1860, n°. 62, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan den hoofdcommies met rang van referendaris bij het Departement van Oorlog *D. A. van Valkenburg*, met den 1sten Januarij 1861, overeenkomstig zijn verlangen, een eervol ontslag uit de dienst te verleenen, met dankbetuiging voor de veeljarige ijverige en getrouwe diensten door hem bewezen, en onder vrijlating om zijne aanspraak op pensioen te doen gelden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Te Londen is in het midden dezer week een telegram ontvangen, meldende dat een corps van 15000 man troepen van Koning Frans met 4000 paarden en 32 kanonnen, door Sardiniers vervolgd wordende, bij Terracina, ten noorden van Gaëta, over de grenzen van den Kerkelijken Staat getrokken is en de wijk op pauselijk grondgebied genomen heeft, en dat deze troepen, te Cisterna gekomen zijnde, door de pauselijke en de Fransche overheden in hunnen togt zijn gestuit en onverwijld zouden worden ontwapend.

Van eene andere zijde ontvangt men de bevestiging van dit berigt, althans wat de hoofdzaak betreft. Een Parijsch dagblad, hetwelk op de hand van Koning Frans is, zegt dat, na de zamentrekking van het Napelsche leger bij Gaëta, de cavalerie nutteloos werd, terwijl het moeite kostte er alle troepen te huisvesten en te voeden, en dat daarom door den Koning vijf regementen cavalerie naar Terracina zijn gezonden, om vooreerst in den Kerkelijken Staat te blijven.

Van dezelfde zijde verneemt men, dat een hoofdofficier van het leger van Koning Frans te Terracina is gekomen, verzoekende eenige gebouwen aldaar als hospitalen voor de gekwetsten van het koninklijke leger te mogen gebruiken, en dat dit verzoek onverwijld is ingewilligd.

— Een ministerieel dagblad van Parijs, *le Pays*, zegt: »Wij vernemen uit Napels eenige bijzonderheden betreffende het gevecht hetwelk den 29sten October, en dat hetwelk den 3den November tusschen de Sardinische en de Napelsche troepen heeft plaats gehad.

»De ontmoeting van 29 October is ten voordeele der Napolitanen uitgevallen; zij hebben daarbij vele Sardiniers gedood en ruim 1100 van hen gevangen genomen; doch zij verloren eenen van hunne dapperste hoofdofficieren, den jeugdigen generaal Negri. Het lijk van dezen is te Gaëta met groote staatsie ter aarde besteld. De bevelhebbers van de eskaders dier mogendheden, welke nog door hunne gezanten bij Koning Frans worden vertegenwoordigd, hebben eenige van hunne officieren gezonden om die lijkplegtigheid bij te wonen.

»Bij het gevecht van 3 November zijn de Napolitanen geslagen en hebben zij ruim vijf honderd man verloren; zij werden niet alleen van de landzijde aangevallen, maar ook door de Sardinische oorlogsschepen, welke aan den mond van den Garigliano lagen, beschoten; deze lagen echter te digt bij het strand, zoodat hunne kogels over het doelwit heen gingen. De Napolitanen zijn in orde afgetrokken, hunne dooden en gekwetsten naar Gaëta medenemende.

»Uit de ons geworden narigten blijkt, dat het gevecht van 3 November, hoewel ten voordeele der Sardiniers uitgevallen, niet al de gevolgen heeft gehad, welke zij daarvan hadden verwacht. Zij staan nog op vijf kilometers afstand van Gaëta, terwijl in deze vesting door de koninklijke troepen groote aanstalten tot verwering worden gemaakt. Evenwel denkt men, dat Koning Frans zich niet lang meer zal te weer stellen. Waarschijnlijk zullen de verdedigers der vesting schromen zonder nut nog meer bloed te vergieten en besluiten om te capituleren.

»Een gedeelte van het Napelsche leger heeft op het pauselijke grondgebied de wapenen nedergelegd; maar dat brengt geene verandering in den staat der zaken te Gaëta, en het heeft niets bevreemdends, daar het onmogelijk zou geweest zijn, te Gaëta in het onderhoud van 35 of 40,000 man troepen te voorzien."

— Den 30sten October is te Gaëta namens Koning Frans door den directeur van het krijgswezen, den generaal Ulloa, eene dagorder uitgevaardigd van dezen inhoud:

»Soldaten, zonder regtschapen oorlogsverklaring heeft het Sardinische leger het rijk aangevallen; het is er achter onzen rug binnen gedrongen. Zoo hebt gij in de gevechten van Isernia en Venafro niet meer enkel het leger der revolutie ontmoet, maar een ander leger van groote sterkte, aan den oorlog en de krijgstucht gewend, het leger van een gouvernement, hetwelk de vriendschapsbetrekking met onzen doorluchtigen Koning Frans II nog in schijn aanhield. De staat der zaken is derhalve veranderd; maar hij is thans meer eervol voor u, en de verdediging zal roemrijker zijn.

»De opperbevelhebber ontving eergisteren eene valschaardige en verraderlijke uitnoodiging tot een onderhoud, en de Sardinische generaal zeide hem: »»Het Napelsche leger is nu op eene handbreedte gronds »zamengedrongen; het is niet meer in staat om te strijden, en het kan »met eere de wapenen nederleggen, daar Koning Victor Emanuel reeds »te Venafro is"". De luitenant-generaal Salzano antwoordde als een echt soldaat: »»De handbreedte gronds zal duim voor duim worden »verdedigd, en ik erken geenen anderen koning in ons land, dan onzen »doorluchtigen meester Frans II, welke zich tusschen Sessa en de vesting Gaëta bevindt.""

»Dit antwoord zal tot rigtsnoer voor ons gedrag dienen. Het beschaafde Europa van de negentiende eeuw kan niet lijdelijk toeschouwer van zoo groote buitensporigheden blijven. Zekerlijk zal het althans, het roemrijke wapenfeit van den 26sten en dat van gisteren vernemende, uwe dapperheid en standvastigheid erkennen, en zien dat onder toenemende moeijelijkheden het gevoel van krijgsmanseer in het Napelsche leger stand houdt, bij de aanvoerders en bij de ondergeschikten beide."

— Naar de berigten van de *Indépendance Belge* is het nu zeker, dat het Fransche eskader in de baai van Gaëta last heeft ontvangen aan Koning Frans en zijne nabestaanden eene wijkplaats aan te bieden, en een bombardement der vesting van de zeezijde te beletten, maar overigens aan de militaire maatregelen der Sardiniers geenerlei hindernis of belemmering in den weg te leggen. Alzoo beperkt zijnde, zou Frankrijks tusschenkomst, naar de verzekering van dat blad, door het Londensche en het Turynsche kabinet goedgekeurd zijn.

— Volgens een bij de Londensche *Times* ontvangen schrijven uit Napels van den 1sten dezer had de geestelijkheid daar ter stede geweigerd, aan den plegtigen intogt van Koning Victor Emanuel deel te nemen, en waren deswege twee aartsbisschoppen uit de provinciën daartoe benoemd. Dat deze de taak op zich zouden nemen, lijdt bij den berigtgever geenen twijfel.

— De Romeinsche berigtgever der Londensche *Morning Post* zegt in een schrijven van 30 October jl.: »Monsignor Sacconi, de pauselijke nuntius te Parijs, heeft, toen hij dezer dagen zijnen post verliet en zich naar Rome begaf, eenen brief van Keizer Napoleon voor den Paus medegenomen. Naar men verneemt, is de inhoud van dat schrijven geenszins [illegible] van Zijne Heiligheid, [illegible] de Keizer daarin zegt de laatstelijk in Italie voorgevallen gebeurtenissen en de drieste staatkunde van Victor Emanuel geheel af te keuren. Doch terwijl hij die voorvallen betreurt, verklaart Zijne Majesteit, zich niet in gemoede te kunnen aankanten tegen eene zoo schitterende uiting van den nationalen wil; tevens herhaalt hij de betuiging van zijne persoonlijke verknochtheid aan het hoofd der katholijke kerk, welks veiligheid en onafhankelijkheid altijd voorwerpen van zijne ernstige zorg zullen zijn en door hem zullen worden gewaarborgd, te Rome en overal elders waarheen Zijne Heiligheid dienstig mogt achten zich te begeven. Dat is, naar mij verzekerd wordt, de inhoud van 's Keizers schrijven, welks dubbelzinnigheid de raadslieden van den Paus in angst heeft gebragt, vooral de laatst vermelde zinsnede, waarin Zijner Heiligheids vertrek uit de eeuwige stad als eene niet onwaarschijnlijke gebeurlijkheid schijnt te worden beschouwd."

Een van de Parijsche berigtgevers der *Indépendance Belge* zegt eenige reden te hebben om het bovenstaande berigt van de *Morning Post* voor waar te houden.

— Volgens een door liberale dagbladen medegedeeld schrijven uit Turyn van den 6den dezer zouden zeventien tot den erfgrond van den Heiligen Petrus behoorende gemeenten zich onder den naam van »verbond der gemeenten" onderling hebben vereenigd om zich tegen het gezag van den Roomschen Stoel te verzetten, en zouden de ingezetenen derzelve hunne stem over het vraagstuk der aanhechting aan Sardinie uitgebragt, en allen daarvoor gestemd hebben. Er lagen geene Fransche troepen in die plaatsen.

— De Turynsche *Opinione*, een orgaan van den heer Cavour, spreekt in haar jongst ontvangen nommer over het houden van een Europeesch

congres tot regeling der Italiaansche aangelegenheden, welk denkbeeld laatstelijk weder van Frankrijks zijde geopperd is. Naar de meening van dat blad heeft Italie van zulk een congres weinig te vreezen noch te hopen; mogt hetzelve de heerschappij van Oostenrijk over Venetie willen bekrachtigen, dan zou dit eene onregtvaardige uitspraak zijn, waaraan Italie niet zou gehouden zijn zich te onderwerpen. Het congres zou het vraagstuk van Venetie niet tot eene vreedzame beslechting kunnen brengen, even min zou het de gedane zaken in Italie ongedaan kunnen maken.

In allen gevalle behoort Italie zich, naar de meening der *Opinione*, ten oorlog toegerust te houden, ten einde, naar gelang van den loop der gebeurtenissen, eenen aanval van Oostenrijk te kunnen afweren, of Venetie te kunnen bevrijden, of zich op het congres te kunnen doen gelden.

— Uit Turyn zijn in den loop dezer week ambtenaren van het ministerie van onderwijs naar Umbrie en de Marken gezonden, om in die pauselijke provincien volksscholen en middelbare scholen te helpen oprigten.

FRANKRIJK.

Uit Bern wordt gemeld dat de heer Massignac den 7den dezer aan het hoofd der eedgenootschappelijke regering de geloofsbrieven heeft overhandigd, waarbij hij tijdelijk als zaakgelastigde van Frankrijk is aangesteld. Hieruit wordt afgeleid, dat de afwezigheid van den heer de Turgot, Frankrijks gewonen gezant in Zwitserland, nog eenigen tijd zal duren, doch geenszins met afbreking der diplomatieke betrekking tusschen de twee landen gelijk staat.

— Kossuth, de gewezen dictator van Hongarye, heeft in het midden dezer week te Parijs een manifest aan de Hongaren gerigt. Hij vermaant daarin zijne landgenooten om niet met de aan Oostenrijk door den nood afgeperste bewilligingen genoegen te nemen, maar zich met gematigdheid en voorzigtigheid bereid te houden voor den dag der bevrijding, welke, naar hij meent, weldra voor Hongarye zal komen ten gevolge eener revolutie in Duitschland, waartoe het onbedwingbare streven der Duitschers naar eenheid en vrijheid binnen kort moet leiden.

ENGELAND.

De *Globe*, het ministeriele avondblad van Londen, wederspreekt het berigt, dat het corps diplomatique uit misnoegen over de bekende depêche van lord John Russell betreffende Italie's zaken besloten zou hebben het feestmaal van den lord-meyer van Londen niet bij te wonen. De uitnoodiging daartoe, zegt dat blad, is reeds eenigen tijd geleden gedaan en, gelijk daarin verzocht werd, vóór den 22sten October beantwoord, terwijl de bedoelde depêche eerst den 27sten October gedagteekend en den 3den November openbaar gemaakt is. De *Globe* voegt daarbij, dat waarschijnlijk verscheiden vertegenwoordigers van buitenlandsche hoven het feestmaal zullen bijwonen.

TURKIJE.

De Parijsche *Patrie* deelt een schrijven uit Beyrut van den 23sten October jl. mede, uit hetwelk op te maken is, dat de zaken in Syrie gansch niet naar den wensch der Franschen gaan. » Er bestaat hier groote spanning — zoo besluit dat schrijven —, en waarschijnlijk zullen wij langer in Syrie moeten blijven, dan aanvankelijk verwacht was."

Hiermede overeenstemmende zegt een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Parijs van eergisteren:

» Er bestaan ernstige moeijelijkheden ten aanzien van Syrie; de staat der zaken is er voor den generaal d'Hautpoul, den bevelhebber der Fransche expeditie, ondragelijk geworden. Er zijn brieven van hem te Parijs ontvangen, waarin hij zich nadrukkelijk beklaagt, vooral over de handelwijze der Turksche overheden; en deze klagten worden door de Europesche commissie, welke te Beyrut vereenigd is, ondersteund. Aan de vertoogen en verlangens van den generaal en van de commissie wordt door de Turksche overheden niet voldaan; en men is er nog niet verder gevorderd, dan op den dag der landing. Het voorname geschilpunt is thans het bezetten van Damascus en van Jeruzalem door Fransche troepen. Fuad Pascha, de commissaris der Porte in Syrie, beweert dat, daar Damascus voor de Mohammedanen eene gewijde plaats is, het bezetten dier stad door de Franschen het gansche land in opstand zou brengen. Te Beyrut wacht men op nadere instructien uit Parijs."

Aan eenen anderen kant wordt door de Londensche *Morning Post*, een orgaan van het Engelsche bewind, beweerd dat de Fransche expeditie in Syrie tot nog toe eer kwaad dan goed gesticht heeft, en dat zij in den korten tijd, gedurende welken zij naar de verdragsbepalingen nog in Syrie mag blijven, niets wezenlijks meer kan uitrigten.

NASCHRIFT.

LONDEN 10 November. Aan het feestmaal van den lord Meyer heeft de heer de Persigny eene rede gehouden, waarin hij betoogde dat de onderscheiden regeringen van Europa een blijk van hare wijsheid hadden gegeven, door de offers die zij aan het behoud van den algemeenen vrede gebragt hadden, en dat er geene reden tot bezorgdheid of wantrouwen bestond, vermits Frankrijk en Engeland gelijke belangen hadden, en dezelfde voordeelen uit den vrede, dezelfde nadeelen uit den oorlog voor beide zouden moeten voortvloeijen. Hij besloot met de verzekering dat de Keizer steeds den vrede en de goede verstandhouding met Engeland zou aankweeken.

Lord Palmerston merkte in zijne rede aan, dat de uitzigten op het behoud van den vrede allezins voldoende waren. Hij sprak met lof van de goede verstandhouding tusschen de Engelsche en Fransche troepen in China, en erkende dat de Keizer, door het sluiten van het handelsverdrag, een bewijs had gegeven van zijne zucht om de vriendschap met Engeland te bestendigen.

Lord John Russell drukte het vertrouwen uit, dat het Parlement steeds de zaak der vrijheid zou verdedigen, en dat Engeland altoos zijne sympathie zou schenken aan onderdrukte volken. Ook hij verzekerde dat de uitzigten op vrede nooit gunstiger waren geweest dan thans.

TURYN, 9 November. Naar men verzekert zal het corps Napelsche troepen, hetwelk op Romeinsch gebied de wijk genomen heeft, ontwapend en naar Napels gezonden worden. Ook verzekert men, dat tusschen den generaal Fanti en den bevelhebber van Gaëta onderhandelingen omtrent de overgave dier vesting geopend zijn.

De heer Montezemolo vertrekt als gouverneur-generaal naar Sicilie. De heer Lafarina is benoemd tot directeur van binnenlandsche zaken op Sicilie; de heer Cordova tot directeur van finantien; de heer Pisani tot directeur der openbare werken, en de pater Lanza tot directeur van het openbaar onderwijs.

TURYN, 9 November. Eene depêche uit Napels berigt dat Koning Victor Emanuel aldaar gisteren zijnen intogt heeft gedaan. Hij was met Garibaldi in een rijtuig gezeten, en werd door al de leden van het ministerie gevolgd, die hem in de troonzaal met plegtigheid het volksbesluit betrekkelijk de aanhechting overhandigden. De minister Conforti hield eene rede, de Koning antwoordde, en daarop werd de acte van aanhechting van het koningrijk der Beide Sicilien aan Piemont opgemaakt. Het dictatorschap is opgeheven en het ministerie ontslagen.

TURYN, 10 November. De *Opinione* berigt uit Napels dat Garibaldi gisteren van den Koning afscheid genomen heeft en naar het eiland Caprera vertrokken is.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 10*den November* 1860.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen voortgezet over het wets-ontwerp betreffende de nieuwe regterlijke inrigting.

De heer van Goltstein beantwoordde den Minister van Justitie, die gisteren het woord gevoerd had. Hij behandelde dat gedeelte van de rede des Ministers hetwelk de wording betrof van het artikel der Grondwet, aangaande de invoering eener nieuwe regterlijke inrigting. De Minister schreef die toe aan de klagt over het bestaan van hoven in elke provincie. Die voorstelling was onjuist: de klagt gold de kostbaarheid en omslagtigheid der burgerlijke regtspleging, gelijk te stellen met eene regtsweigering. Om die reden werd eene hervorming gevorderd; bij de beraadslagingen over de Grondwetsherziening had hij de noodige middelen tot verbetering aangegeven. Bij die verkeerde voorstelling van de bedoelde klagten, was ook het voorstel tot verbetering verkeerd. Nu zou die reden tot beklag blijven bestaan, en moest men nader daarop terug komen.

De burgerlijke vrijheid was hier altijd hoogelijk gewaardeerd, terwijl regt tevens aan ieder verzekerd was. De regel was steeds eene instantie, uitzondering twee instantien, nimmer drie. Vreemde instellingen deswege waren hier overgeplant; en nu wenschte men die te behouden, zonder de vreemde bestanddeelen daarvan weg te nemen.

Ten tweede behandelde hij het vroeger votum der Kamer omtrent den werkkring van den Hoogen Raad. Dat votum had de Minister uitgelegd in dien zin, dat er moest zijn een hof van cassatie; deze had ook erkend dat er geen bezwaar was om den Hoogen Raad te doen zijn een hof van appèl. Nu was de vraag, of het voorstel beantwoordde aan het denkbeeld van een zuiver cassatiestelsel, en hierbij trad hij in eenige beschouwingen over hetgeen de Minister tot verdediging van zijn stelsel in het midden gebragt had, en diens wederlegging der door anderen daartegen aangevoerde aanmerkingen, zijnde de slotsom zijner redeneringen in dat opzigt dat hij zich met de gevoelens des Ministers niet kon vereenigen, maar zijne reeds vroeger geuite meening moest handhaven. Hoofdzakelijk trad hij hierbij in eene uiteenzetting van gedachten over den zin der bepalingen van art. 162 en 163 der Grondwet; volgens welke, naar hij meende, de Hooge Raad moest toezien op het nakomen der wetten bij alle regterlijke collegien, en alle hunne handelingen, beschikkngen en vonnissen die strijdig zijn met de wet, *kan*, niet *moet* vernietigen en buiten werking stellen, volgens door de wet te maken bepalingen.

De heer Wichers beantwoordde hetgeen de Minister had bijgebragt ten aanzien van de door hem opgeworpen dilatoire exceptie; een betoog waarmede hij zich niet vereenigen kon. Evenmin was dat het geval met de gevoelens van den heer Wintgens omtrent de verdeeling van den arbeid onder de regterlijke collegien, die zijns inziens niet fabriekmatig kon geschieden. Ook kon hij niet toegeven dat de vergelijking van den hier verrigten arbeid met dien in Frankrijk nadeelig voor ons kon uitvallen, want er bestond een verschil van werken tusschen ginds en hier, een verschil van dien aard, dat daaruit kon worden opgemaakt dat alhier de zaken met de vereischte naauwgezetheid worden behandeld.

Verder had hij nog niet opgelost gevonden zijn hoofdargument tegen het wets-ontwerp, namelijk dat de tijd nog niet gekomen was om deze zaak te behandelen. Er bestond nog te veel strijd van gevoelens, en hij wenschte meer eenstemmigheid dienaangaande te zien geboren worden, alvorens tot eene beslissing te komen. Bij meerdere overeenstemming zou ook vertrouwen in de wet, zoo zij daargesteld wierd, ontstaan.

De heer van der Veen kwam terug op de bedenkingen in zijne eerste rede ontwikkeld, die hij door den Minister niet wederlegd achtte. Hij bleef bij zijn gevoelen dat de door afschaffing van enkele hoven te verkrijgen besparing niet in verhouding stond tot de daaruit voortvloeijende nadeelen in verband met het door den Minister voorgedragen geheele stelsel van regtspleging. Zijne reeds vroeger geuite meening kon hij aldus niet opgeven, en hoopte dat de invoering der wet, mogt zij aangenomen worden, eerst mogt plaats hebben na de daarstelling der spoorwegen.

De heer van der Linden herinnerde aan het vroeger voorgevallene omtrent de quaestie wat de Hooge Raad al dan niet zou wezen. Tegenstrijdige voorstellen waren dienaangaande gedaan: vijf jaren waren in dien tijd voorbij gegaan zonder schuld van de meerderheid der Kamer. Hij meende dat dit punt reeds in 1855 was beslist, en dat nu andere deelen van het regtswezen in aanmerking kwamen. Over de behandeling der strafregtspleging zou hij nu niet spreken. Het wets-ontwerp was beneden zijne verwachting gebleven. Van den Minister had hij eene diep ingrijpende hand in onze regterlijke organisatie verwacht. De Hooge Raad als hof van cassatie bleef, het appèl in civile zaken bleef; de zamenhang met de militaire regtspleging, de regeling der conflicten, die der inwendige dienst enz. hadden mede geregeld moeten worden.

Twee punten behandelde hij daarna. Steeds was de behoefte aangetoond van goed, goedkoop en spoedig regt. Goed regt meende hij,

bestond hier: was het er niet, dat hing niet af van het personeel maar van de inrigting. Goedkoop was in den regel daarom niet best: het dure kwam van de rekeningen der practizijns en van hetgeen het land trok. Het laatste moest verminderen, toonende hij aan wat soms aan registratieregten in processen moest betaald worden: deze waren soms hooger dan de geheele vordering. De rekeningen der practizijns waren veelmalen aangevallen; wilde men behoorlijk bediend zijn dan moest men goed betalen of zich tevreden stellen met de hulp van minder kundigen. Met betrekking tot het bekomen van spoedig regt, kon hij niet inzien dat vroeger hierin met meer spoed werd te werk gegaan. Nu was het beter en minder kostbaar dan vroeger. Dit nam niet weg dat hij er op aandrong de procesvormen te vereenvoudigen en de regten te verminderen.

Nopens de uitbreiding van de bevoegdheid van den kantonregter in het burgerlijke herinnerde hij, dat omtrent het regtswezen twee stelsels tegenover elkander stonden. Het Fransche, concentratie van de regtspraak op weinige punten; waarbij men weinig collegien met veel personeel en een barreau van kundige menschen bekwam. Daarmede verkreeg men echter geen snel, goedkoop en goed regt; hetgeen hij in bijzonderheden aantoonde. Het andere stelsel was dat om den regter bij het volk toegankelijk te maken en niet te ver te plaatsen van de regtzoekenden. Dit is eene gedeeltelijke nadering tot een vroegeren toestand: daarbij moest men hebben eene soort van lagere geregten en eene gelegenheid tot hooger beroep. Een der beide systema's moest men bezitten; tot het laatste naderde men allengs, zoo als hij met voorbeelden aantoonde. De lagere regter moet nu regter zijn, geen conciliateur; hij moet ophouden hulpofficier van justitie te zijn. De kantonnale regtspraak had men verklaard niet best te zijn. In die meening kon hij niet deelen: de geregtelijke statistiek gaf op welk groot aantal zaken daarbij behandeld waren, en daarvan eene zeer geringe hoeveelheid in hooger beroep. Die regtspraak was dus zoo geheel slecht niet: verkeerde vonnissen konden daarbij uitgebragt worden: maar dit was ook bij andere collegien het geval. In den regel echter werd er niet geappelleerd; terwijl hoogst zeldzaam de procureur-generaal bij den Hoogen Raad tegen een vonnis opkwam. Om die redenen zag hij geen bezwaar om de competentie van den kantonregter uit te breiden.

De Minister van Justitie antwoordde ten aanzien van de onderscheidene door de vorige sprekers behandelde punten. Vooreerst de dilatoire exceptie door den heer Wichers opgeworpen, blijvende hij van oordeel, dat in diens zin van behoud van alle hoven deze moest opgenomen worden aldus, alsof men eene hervorming niet verlangde. De tijd was gekomen om de zaak af te doen, bij uitstel zou men nimmer tot eene beslissing komen. Ten tweede ontkende hij niet dat art. 59 de levensvraag van het wets-ontwerp bevatte; maar daarom was dit geene reden om dat punt bij de algemeene beraadslagingen te behandelen. Beter was die quaestie te beslissen bij het art. 59 zelf. Den heer Wintgens deed hij opmerken, dat de vraag hier was, naar aanleiding van art. 5 der additionele artikelen, waarin de hervorming moest bestaan. Een twist over den zin van het bedoelde artikel was verder noodeloos; alleen had men te overwegen of het wets-ontwerp de noodige waarborgen voor eene goede regtsbedeeling bevatte. Steeds was de groote grief geweest de ver gedreven weelderigheid; in 1848 had men ook, om bezuiniging te verkrijgen, den Hoogen Raad niet meer als hof van cassatie willen aangemerkt hebben. De werking van het 5de additionele artikel had men genoeg kunnen nagaan.

Omtrent de cassatie trad hij verder in eenige beschouwingen tegenover die van de heeren Wintgens en van Goltstein. Hij kwam daarbij terug op hetgeen reeds door hem was opgemerkt aangaande den zin van het door de Kamer dienaangaande uitgebragte votum. Ook kon hij niet toegeven dat zijn voorstel in strijd zou zijn met een zuiver cassatiestelsel, gelijk men beweerd had, en inconsequent met vroeger door hem omtrent den werkkring van den Hoogen Raad geuite denkbeelden. Vooral verdedigde hij den inhoud van art. 82; moreel gezag moest de hoogere regter op den lageren regter kunnen uitoefenen, halende hij hierbij aan het voorgevallene bij de behandeling eener quaestie tusschen het kroondomein en staatsdomein, omtrent novale tienden bij het hof van Gelderland, hetwelk eene leer voorstond in strijd met die van den Hoogen Raad, waaraan het eerste zich onderwierp. Voor het overige kon hij niet zien dat art. 82 iets inhield, dat niet in overeenstemming was met het doel van cassatie. De door den heer van Goltstein aan art. 162 der Grondwet omtrent dat punt gegeven uitlegging achtte hij eenzijdig en te beperkt. Ook met de uitlegging van denzelfden heer van het laatste deel van het artikel verklaarde hij zich niet te kunnen vereenigen, vooral niet met betrekking tot de vraag, of de Hooge Raad censuur al dan niet kon uitoefenen op de regtspraak van den kantonregter.

Den heer van der Veen beantwoordde hij omtrent het betoog dat de regter in appèl een regter kon zijn van gelijken rang. Dat denkbeeld kon hij niet toegeven: voor het gezag van en het vertrouwen in de regtspraak moest, volgens hem, de regter in appèl hooger staan dan de regter in eerste instantie. Dat vertrouwen moest ook bestaan bij de collegien zelve, die dit meer zouden verleenen aan een hoogeren dan lageren regter. Het middel van cassatie kon niet leiden om appèl onnoodig te maken. Bij mutueel appèl was bij de behandeling van strafzaken groot ongerief te verwachten voor de openbare ministerien, gelijk hij uit bijzonderheden van vroegeren tijd deed inzien.

Hij verklaarde de rede van den heer van der Linden met groot genoegen te hebben aangehoord, kunnende hij op enkele punten na alles beamen. Hierbij verklaarde hij voorstander te wezen van een zamenhang van de militaire regtspleging met de burgerlijke, gevende hij voorloopig op welke zijne denkbeelden dienaangaande waren: de regeling der conflicten behoorde ook niet tot de burgerlijke regtspleging; de regeling van den regtsbijstand behoorde tot de procesorde; op de reglementen van inwendige dienst was door dien heer niet bijzonder aangedrongen. Hij onderschreef alles wat door hem gezegd was omtrent goed, goedkoop en snel regt: gevende hij de verzekering dat hij, bij gelegenheid eener herziening van de burgerlijke regtsvordering, gaarne gebruik zou maken van de door hem gegeven belangrijke wenken.

Met betrekking tot de competentie van den alleenregtsprekenden regter, kon hij zich niet geheel met diens meening vereenigen. Tot verwezenlijking van diens stelsel moest men hebben een uitgebreid, uitstekend en goed bezoldigd personeel van regters in eersten aanleg, anders zou men het beginsel schenden. Hij toonde aan wat eigenlijk in Engeland plaats had, waar zulke alleenregtsprekende regters bestonden; bij al het gewigt dat men daar aan zoodanig stelsel hechtte, had men het noodig geoordeeld, daarbij waarborgen voor eene goede regtspraak vast te stellen. Met de overige denkbeelden kon hij zich wel vereenigen. Ook hij was van oordeel dat de kantonnale regtspraak hier niet zoo slecht was.

De algemeene beraadslagingen liepen daarmede ten einde.

Die over de afzonderlijke artikelen geopend zijnde deed de heer Wintgens het voorstel over de discussien aan te vangen met de 2de afdeeling, het 41ste artikel: » Van de regterlijke magt in het bijzonder; van de kantongeregten". Voor eene geleidelijke behandeling van zaken meende hij dat denkbeeld te kunnen aanprijzen; eerst moest men behandelen wat de collegien te verrigten hadden, om daarna tot de middelen te komen. Aldus praejudicieerde men niet ook op latere punten.

De heer van Lynden zag het nut en de noodzakelijkheid van het voorstel niet in. Hij begreep niet dat men, van art. 1 beginnende, op latere artikelen praejudicieerde. Ook was hij nu niet voorbereid op de behandeling van de 2de afdeeling.

De Minister van Justitie ondersteunde het denkbeeld van den heer van Lynden. Het punt van het al of niet behouden van geregtshoven kon behandeld worden bij art. 2, waar reeds van hoven gewaagd werd; als wanneer door middel van amendement die zaak kon beslist worden. Met betrekking tot het praejudicieren van beginselen in latere artikelen, door aan te vangen met het begin van het wets-ontwerp, zoo meende hij dat hieromtrent gold de toepassing van art. 63 van het Reglement van Orde der Kamer.

De heer Wintgens zag geen nadeel in zijn voorstel; hij kon niet aannemen het denkbeeld dat men nu niet voorbereid was op de behandeling van de IIde afdeeling. Art. 63 van het Reglement van Orde was hem bekend; maar hij achtte het moeijelijk om dat artikel bij deze aangelegenheid toe te passen. Het wets-ontwerp was een zamenhangend geheel, op een stelsel gebouwd; eerst moest men de attributen der collegien in behandeling nemen.

De Minister van Justitie wees op de onmogelijkheid om het voorstel aan te nemen; reeds daaruit blijkende dat door de aanneming van de laatste alinea van art. 41 gepraejudicieerd werd op de bepaling van art. 4. Gold het hier de beslissing van beginselen alleen, dan zou de motie aannemelijk wezen: maar door ze nu aan te nemen zou men verzeilen op de klip die de heer Wintgens had aangewezen.

De heer Mackay zag geen bezwaar in het stelsel der wet zelve om eerst uit te maken uit welke personen de regterlijke magt zou bestaan, om dan geleidelijk tot art. 41, den werkkring aangevende, te geraken.

De heer Wintgens verdedigde nader zijn voorstel, waarna zijne motie aan eene hoofdelijke stemming werd onderworpen, waarbij zij met 45 tegen 15 stemmen afgewezen werd.

Daarop werd de beraadslaging aangevangen over de » Eerste afdeeling, van de regterlijke magt in het algemeen, van regtsmagt en die haar uitoefenen", en over art. 1 in het bijzonder, luidende:

» De regtsmagt in burgerlijke zaken omvat de kennisneming van alle twistgedingen over eigendom of daaruit voortspruitende regten, over schuldvordering en andere burgerlijke regten.

» Die in strafzaken omvat de kennisneming van alle vervolging tot toepassing van straf."

Tusschen den heer van Eck en den Minister van Justitie ontstond eene woordenwisseling omtrent het punt behandeld in het Voorloopig Verslag over de opdragt van de administrative regtspraak aan den burgerlijken regter en de bijzonderheid dat de burgerlijke regter in den regel de kennisneming van vele dier geschillen tot zich trekt, in verband met de jurisprudentie van den Hoogen Raad, die in den laatsten tijd daaromtrent zijne leer had doen kennen.

Art. 1 werd daarop zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Art. 2, luidende:

» Regtsmagt in burgerlijke en strafzaken wordt uitgeoefend door kantongeregten, arrondissements-regtbanken, geregtshoven en den Hoogen Raad, behoudens de gevallen, waarin bij bijzondere wetten voor de regtsmagt in strafzaken een andere regter is aangewezen.

werd zonder beraadslaging met 51 tegen 8 stemmen aangenomen.

Art. 3 werd zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Over § 2 » van het openbaar ministerie", voerde de heer van der Linden het woord. Een zuiver stelsel diende men daarbij aan te nemen, hetgeen hij in de wet niet zag. In het eene artikel zag hij, dat de ambtenaren aan wettelijken last, in het andere aan den last van eene hoogere overheid moesten voldoen. Daarin zag hij tegenspraak, bepaaldelijk in de artt. 5 en 6, waaruit hij moeijelijkheden voorzag. De strafwet moest niet kunnen worden geschorst door een bevel der Regering. Men moest dus bepalen of de leden van het openbaar ministerie dienaren der Kroon waren of zelfstandige personen, hunne magt uit de wet ontleenende. Verder moest duidelijk worden uitgemaakt, van wien in het eerste geval de noodige bevelen moesten uitgaan.

Hij zag ook in de wet niet opgenomen de bepaling, dat het openbaar ministerie voor den Staat moest optreden, als deze loco privati in een burgerlijk geding optrad. Tevens zag hij weggelaten de bevoegdheid, aan de regterlijke magt gegeven, om de vervolging van misdrijven te bevelen, waar het publiek ministerie te kort schoot.

De heer de Brauw gaf als zijn gevoelen te kennen dat het wets-ontwerp in artikel 6 niet duidelijk uitmaakt dat de leden van het openbaar ministerie ambtenaren der Kroon waren, gelijk behoorde te zijn. Tegenspraak in artt. 6 en 4 zag hij niet. De Minister kon op zijne verantwoordelijkheid bevelen volgens de wet niet te vervolgen; tevens kon hij daartoe het bevel geven zoo het door hem zelven niet gedaan was. De Minister moest bij het openbaar ministerie geen tegenstand kunnen ontmoeten. Volgens de Grondwet moeten die ambtenaren ook als dienaren der Kroon beschouwd worden.

De Minister van Justitie zeide dat in de praktijk het opgeworpen vraagpunt beslist was. Geene wetgeving bestond er waarin de leden von het openbaar ministerie niet werden aangemerkt als ambtenaren van het uitvoerend gezag. Alleen in revolutionaire dagen was er een tijd geweest waarin die ambtenaren onafzetbaar werden verklaard. Hierbij herinnerde hij wat bij vroegere grondwetten en bij de grondwetsherziening van 1848 was voorgevallen, en de bepaling der tegenwoordige Grondwet volgens welke de leden van het openbaar ministerie behalve de procureur-generaal bij den Hoogen Raad afzetbaar waren. In dien geest was het ontwerp opgesteld. Strijd bestond er tusschen de artikelen 4 en 6 niet. De onafzetbaarheid van het openbaar ministerie achtte hij te zijn in strijd met de Grondwet en de ministeriele verantwoordelijkheid. Misbruiken van de zijde der uitvoerende magt waren niet te vreezen, want de regter zou door zijne uitspraak die onderdrukken. In het algemeen belang moest men de bevoegdheid hebben om sommige misdrijven

niet te vervolgen. Bij verzuim van vervolging van de zijde van het openbaar ministerie waren reeds elders bepalingen gemaakt strekkende om daartoe over te gaan. Deze behoorden dan ook tot de procesorde, en behoefden niet in deze wet opgenomen te worden. Het openbaar ministerie moest ook dienen om vonnissen uit te voeren; waren de leden daarvan onafzetbaar, dan zouden daaruit een aantal moeijelijkheden en regeringloosheid op het regtsgebied ontstaan, en dat te meer bij den veel omvattenden werkkring aan deze ambtenaren opgedragen, en bij den stand dien zij in den Staat tegenover andere magten en overheden innemen, waarover de Minister in vele bijzonderheden trad.

De heer van der Linden zeide over de onafzetbaarheid niet gesproken te hebben, maar deed ook zijn gevoelen daaromtrent kennen; tevens opnemende af de bedenkingen zoo door den Minister als door den heer de Brauw tegen zijne gevoelens ingebragt. Het bleek nu dat de leden van het openbaar ministerie geene zelfstandige personen waren, maar agenten van de Kroon. Als dat hun karakter wezen moest, dan behoorde dit in de wet te staan, hetgeen hij er niet in las. Dit verlangde hij om meer dan ééne reden, vooral ook om gelijke toepassing van de wet op allen. Bleef de voordragt op dit punt zoo als zij was, dan zou hij er zich niet mede kunnen vereenigen.

De Minister van Justitie verdedigde nader het wets-ontwerp tegen de door den heer van der Linden geopperde bezwaren, en zeide dat hier onbetwistbaar uitgemaakt werd, dat het openbaar ministerie niet zelfstandig was. Hij deed nader uitkomen welk het karakter van het openbaar ministerie tegenover het uitvoerend, en het regterlijk gezag was. Hij achtte de onafzetbaarheid der ambtenaren van het openbaar ministerie eene nieuwigheid, nergens ingevoerd, waarvan men alhier de proef niet moest nemen.

De verdere beraadslaging werd daarop bepaald op Maandag 12 November, des voormiddags ten elf ure.

In den morgen van den 10den dezer zijn van de reede van Texel naar zee vertrokken Zr. Ms. schroefstoomschip *Retth* onder bevel van den luitenant ter zee 1ste klasse jhr. H. P. de Kock, en Zr. Ms. schroefstoomflottillevaartuig *Haarlemmermeer*, onder bevel van den luitenant ter zee der 1ste klasse P. Koning, beide met bestemming naar Oost-Indië.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Volgn.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren. gewassen	In 24 uren. gevallen
10	BOVEN-RHIJN	*Emmerik*,	+ [illegible]	+ 2.39	8 ure		*0.04
9	WAAL	*Nijmegen*,	+ 8.66	+ 2.44	8 "		0.07
9	NEDER-RHIJN	*Arnhem*,	+ 8.65	+ 1.74	8 "		0.05
9	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,	+ 9.17	+ 1.80	8 "		0.07
8		*Maastricht*, (brug)	+ [illegible]	op 0.73	8	0.01	
8	BOVEN-MAAS	*Maastricht* (hoofdsluis)	+ 42.43		8 "		0.03
9		*Grave*,	+ 6.42	+ 1.57	8 "		0.04
9	NIEUWE MAAS	*Brielle* H. W.	+ 0.46		11 u. 45 m.		0.08
		L. W.	− 0.58		7 u. 45 m.		0.06

Met het vorige nommer der *Staats-courant* zijn verzonden vel 32—35 van het BIJBLAD II en vel 95 der BIJLAGEN.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

De Minister van Justitie brengt ter kennis van de belanghebbenden dat zijne Audientie op Woensdag den 14den November aanstaande geen plaats zal hebben.

's Gravenhage, den 10den November 1860.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag den 13den aanstaande geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 9den November 1860.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Zuidholland*.

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 26sten November 1860, des voormiddags ten 11½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 10de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage worden Aanbesteed:

het driejarig onderhoud van de drie Overlaten, gelegen in den Waaldijk boven Dalem, alsmede van die in den Dijk gelegen over het Weidschild tusschen Gorinchem en Dalem, benevens van de Rijzen Bermen vóór den bovensten Overlaat, de Kapitale Gracht langs den Oever van het Weidschild en boven en beneden de Hulp- en Inundatiesluis te Dalem, vóór het Bastion n°. 7, en voor en met den Wolpherschen Dijk beneden Gorinchem, ingaande den 1sten Januarij 1861 en eindigende den 31sten December 1863.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Woensdag vóór de Besteding, des morgens om tien ure, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat Jonkh. Beijerinck te 's Gravenhage, en bij den Ingenieur J. Dirks te Gorinchem.

's Gravenhage, 16 October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

MINISTERIE VAN MARINE.

Directie *Willemsoord*.

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 28sten November 1860, des middags ten 12 ure, zal, door den Minister van Marine, aan het gebouw van het Departement van Marine te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

het afbreken en opruimen van de oude en het maken van eene nieuwe Zeedoksluis voor het maritime etablissement Willemsoord, met de leverantie van een gedeelte der daartoe noodige Bouwstoffen en van al de Arbeidsloonen.

Deze Aanbesteding geschiedt bij inschrijving en opbod, overeenkomstig Art. 29 van het Bestek, dat behalve aan voornoemd Departement en bij de Directien der Marine te Willemsoord, Amsterdam, Hellevoetsluis en Vlissingen, ook ter lezing ligt aan het Provinciaal Gouvernement van Noordholland, en verder op al de plaatsen waar de bestekken van Rijks-waterstaatswerken gewoonlijk ter lezing liggen.

Acht dagen vóór de Aanbesteding wordt aanwijzing in loco gegeven, terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. G. van Gendt te Haarlem, en bij den Ingenieur J. Strootman te Nieuwediep.

Belanghebbenden worden opmerkzaam gemaakt op de bepaling in Art. 27 van het Bestek voorkomende, omtrent de bespoedigde voldoening der betalingstermijnen.

's Gravenhage, den 10den November 1860.

De Minister van Marine,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 15den November 1860, onder zijne nadere goedkeuring, in tegenwoordigheid der gegadigden die zulks verlangen, te doen Aanbesteden de levering van:

30,000 Ned. Ponden Gezouten Vleesch,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de Biljetten van Inschrijving, op gezegeld papier geschreven, uiterlijk op den 15den November aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij, bij het Departement van Marine te 's Gravenhage behooren te zijn ingekomen, en moeten bevatten duidelijke opgaven van de namen, voornamen en woonplaatsen der Inschrijvers en van hunne Borgen, zoomede van de prijzen (in schrijfletters), waarvoor men geneigd is de Levering van gemeld Artikel per 100 Ned. Ponden aan te nemen;

dat de aanbiedingen kunnen geschieden voor het geheel benoodigde of voor gedeelten, doch voor geene mindere hoeveelheid dan 7500 Ned. Ponden;

dat inschrijvingsbiljetten, welke niet aan de hiervoren opgegeven vereischten voldoen, waarin bij-conditien vervat, doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, van de mededinging uitgesloten zullen worden; en wijders:

dat de Bestekken dezer Aanbesteding dagelijks (Zondagen uitgezonderd) van 10 ure des morgens tot 2 ure na den middag, ten [illegible] ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gra[illegible] aan de Bureaux van de Directien der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter Griffien van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant en het Hertogdom Limburg.

's Gravenhage, den 26sten October 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 21sten November 1860, onder zijne nadere goedkeuring, in tegenwoordigheid der gegadigden, die zulks verlangen, te doen Aanbesteden de levering van:

360 Rollen Karldoek N°. 2;
12,000 N. El Blaauwe Baai;
2000 Stuks Bonte Overtrekken voor Paardenharen Matrassen;
2000 " Bonte Overtrekken voor Paardenharen Kussens;
1200 " Wollen Dekens;
4000 " Zwart Zijden Doeken;
2000 " Orleansche Doeken;
800 " Uitmonstering voor Matrozen der 1ste Klasse;
800 " Uitmonstering voor Matrozen der 2de Klasse;
500 " Uitmonstering voor Kanonniers, en
500 " Uitmonstering voor Manschappen van het vaste Corps,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de biljetten van inschrijving, op gezegeld papier geschreven en door de Gegadigden zelven onderteekend, uiterlijk op den 21sten November aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij, bij het Departement van Marine te 's Gravenhage behooren te zijn ingekomen, en moeten bevatten duidelijke opgave van de namen, voornamen en woonplaatsen der inschrijvers en van hunne borgen, zoomede van de prijzen (in schrijfletters), waarvoor men geneigd is de levering van het bovenvermelde, per rol, per Nederlandsch el of per stuk, aan te nemen;

dat inschrijvingsbiljetten, welke niet aan de hiervoren opgegeven vereischten voldoen, waarin bij-conditien vervat, doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, van de mededinging uitgesloten zullen worden;

dat de bestekken dezer Aanbesteding dagelijks (Zon- en Feestdagen uitgezonderd) van 10 ure des morgens tot 2 ure na den middag, ter lezing liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de Bureaux van de Directien der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter Griffien van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant en het Hertogdom Limburg; en eindelijk, dat de stalen en modellen van al de aan te besteden artikelen ter bezigtiging voorhanden zijn bij de Directie der Marine te Amsterdam, en alleen voor zooveel betreft de Baai, de Zijden en Orleansche Doeken en de Uitmonsteringen — bij het Departement van Marine alhier.

's Gravenhage, den 31sten October 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de passage over de Vlotbrug op het Zederikkanaal te Meerkerk, op Maandag den 3den December aanstaande, wegens het opruimen van die brug geheel zal worden afgesloten, en de gemeenschap, tot dat de nieuwe plaatijzeren draaibrug aldaar zal zijn gelegd en voor het publiek opengesteld, zal kunnen worden onderhouden over de nabij gelegene Kranen-Vlotbrug op het genoemde Kanaal.

's Gravenhage, den 10den November 1860.

De Staatsraad, Commissaris des Konings voornoemd,
v. d. Heim.

Provincie *Zuidholland.*

Aanbesteding.

De Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, verwittigt bij deze de belanghebbenden, dat, onder nadere goedkeuring, door het Collegie van Regenten over het Huis van Arrest te Brielle, in tegenwoordigheid van een Ingenieur van den Waterstaat in het 10de district, op Zaturdag den 8sten December 1860, des middags ten 12 ure, in het Raadhuis aldaar, zal worden aanbesteed:

het doen van eenige Vernieuwingen en Herstellingen aan het Huis van Arrest te Brielle, met het Driejarig Onderhoud van dat Gebouw, ingaande met den 1sten Januarij 1861 en eindigende den 31sten December 1863.

Deze Aanbesteding zal geschieden alleen bij inschrijving, volgens § 372 der Algemeene Regelen en Bepalingen.

Het Bestek zal, boven en behalve aan de localen van het Departement van Justitie en van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, alsmede in het Raadhuis te Brielle, ter lezing liggen: te Brielle bij Harttenroth, te Hellevoetsluis bij Kruiskamp, en aan de Nieuwesluis bij P. van der Graaf.

Maandag vóór de Besteding zal de aanwijzing worden gedaan, en zullen inmiddels nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. A. Beijerinck, te 's Gravenhage, en bij den Ingenieur P. Caland, te Brielle.

's Gravenhage, den 8sten November 1860.

De Staatsraad, Commissaris des Konings voornoemd,
van der Heim.

Algemeene Rekenkamer.

Aangezien bij de Aanbesteding der Brandstoffen, die op heden heeft plaats gehad, de levering van *Turf* om bijzondere redenen niet heeft kunnen worden gegund, zoo zal op Donderdag den 22sten November 1860, des morgens ten elf ure, door de Commissie voor het locaal tot eene Herbesteding worden overgegaan; zullende de leverantie ongeveer bedragen: 1100 dubbele Mudden Turf.

De voorwaarden dezer Herbesteding met de Monsters liggen van heden af tot kennisneming bij den Kamerbewaarder en Concierge aan het locaal op het Binnenhof, van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, Zondagen uitgezonderd.

's Gravenhage, den 8sten November 1860.

Namens de Commissie voor het locaal,
De Voorzitter van de Algemeene Rekenkamer,
Gevers.

Marine.

Openbare aanbesteding, bij inschrijving, aan 's Rijks Werf te Hellevoetsluis, op Woensdag den 21sten November 1860, des middags ten 12 ure, voor de levering van vijf Scheepskombuizen nº. 8, met de daarbij behoorende Koperen Ketels en Pannen, volgens bestek en voorwaarden, welke ter lezing liggen bij het Departement van Marine te 's Gravenhage, de Directien der Marine te Amsterdam en Vlissingen, het Kantoor van Aanneming te Rotterdam en bij den Hoofdingenieur van voorschreven Werf, bij wien tevens van heden af alle verdere inlichtingen (in persoon, doch niet bij geschrifte) kunnen verkregen worden.

De Inschrijvingsbiljetten zullen, behoorlijk gesloten, op zegel, met vermelding van de aannemingssom in schrijfletters, en de namen der borgen, uiterlijk op bovengemelden dag en uur ter Secretarie van 's Rijks Werf te Hellevoetsluis behooren ingeleverd te worden; wordende na dien tijd geene meer aangenomen.

Hellevoetsluis, den 8sten November 1860.

De Directeur en Kommandant der Marine,
B. G. Escher.

Aanbesteding van Granen
ten dienste van de Garnizoens-bakkerij te 's Hertogenbosch.

Op Maandag, den 26sten November 1860, des middags ten twaalf ure, zal, in de Garnizoens-bakkerij te 's Hertogenbosch, publiek worden Aanbesteed eene hoeveelheid van:

12 Last Jarige Rhijn-tarwe, wegende minstens 77 pond het Mud;
15 » » Zeeuwsche Tarwe, » » 74 » » »
5 » » Rogge, » » 72 » » »

Volgens Voorwaarden van heden af in genoemde Bakkerij ter lezing liggende, van des morgens 9 tot des middags 12 ure.

Strekkende het tot narigt van Gegadigden, dat het Merk, op de aangeboden Monsters in de Voorwaarde bedoeld voorkomende, ook op den Omslag waarmede het Inschrijvingsbiljet wordt ingezonden moet worden gesteld.

's Hertogenbosch, 10 November 1860.

De Militaire Intendant,
Bon. Dibbets.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester, Strandvonder der gemeente Katwijk, roept voor de *eerste maal* op de regt hebbende op het provenu van een aangespoeld, gebroken, verkocht en ongemerkt Scheepsroer, waaraan één ongeschonden en twee defecte Metalen Haken.

Katwijk, 8 November 1860.

De Burgemeester, Strandvonder voornoemd,
G. A. Salomon Huygens.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis, op den 7den November 1860 door de Arrondissements-regtbank te Hoorn gewezen, is *Pieter Davidzon*, zonder beroep, wonende te Venhuizen, op zijn verzoek, wegens zwakheid van vermogens, gesteld onder Curatele, met benoeming van *Sybrand Davidzon*, landman te Hoogcarspel, tot provisionelen bewindvoerder.

Hoorn, 9 November 1860.

De Officier van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te Hoorn,
Terpstra.

*** Bij Acte, op den 1sten November 1860 voor den Notoris *J. W. van den Bergh*, te 's Gravenhage verleden, is tusschen de Heeren *Hendrik Adrianus van der Brugh*, particulier, alstoen wonende te Amsterdam, en *Jan Augustinus Luberti*, Huisschilder en Glazenmaker, wonende te 's Gravenhage, aangegaan eene Vennootschap van Koophandel, gevoerd zullende worden onder de Firma *van der Brugh en Compagnie*, ten doel hebbende het voor gemeenschappelijke rekening uitoefenen van de Huisschilders- en Glazenmakers-affaire, mitgaders het oprigten eener Fabriek tot het vervaardigen van Watten, en het drijven van Handel in dezelve, onder bepaling:

1º. dat dezelve Vennootschap is aangegaan voor den tijd van twaalf jaren en twee maanden, welke aanvang heeft genomen den 1sten November dezes jaars, en welke mitsdien zal eindigen ultimo December 1872, met dien verstande echter, dat ingeval een der Vennooten de ontbinding op evengemeld tijdstip mogt verlangen, hij gehouden zal zijn zulks zes maanden vóór de expiratie aan den anderen Vennoot kenbaar te maken, zullende zonder zoodanige opzegging de Vennootschap worden geacht van jaar tot jaar te zijn gecontinueerd, en eindigen zes maanden nadat zulks door den eenen Vennoot aan den anderen zal zijn te kennen gegeven;

2º. dat de Vennootschap zal gezeteld zijn te 's Gravenhage;

3º. dat de beide Vennooten bevoegd zullen zijn om voor de Vennootschap te handelen en te teekenen, en daartoe den naam der Firma te bezigen, voorts om daarvoor gelden te ontvangen en uit te geven, en dezelve aan derden en derden aan dezelve te verbinden; doch zullende voor het doen van inkoopen van goederen, het doen van aannemingen, het opnemen en ter leen verstrekken van gelden, het sluiten van huurovereenkomsten, en het aangaan van borgtogten, de toestemming en teekening der beide Vennooten gevorderd worden.

*** De bekende en onbekende Schuldeischers in de onbeheerde Nalatenschap van den Heer *Cornelis de Blij*, laatst buiten beroep, gewoond hebbende te Oosterbeek en overleden te Gorinchem den 15den Maart 1852, worden Opgeroepen, om op Zaturdag den 1sten December 1860, des voormiddags ten 10 ure, te verschijnen ten Kantore van den Notaris *C. F. Troost* te Arnhem, ten einde de Rekening en Verantwoording van den ondergeteekende aan te hooren, en, zoo er geen verzet plaats heeft, hunne vorderingen te ontvangen, voor zoover het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

Arnhem, 9 November 1860.

De Curator,
C. K. Muller, *Cand. Not.*

*** De bekende en onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschappen van den Heer *Johannes Philippus van Gogh*, in leven Mr. Metselaar en Loodgieter, en Mejufvrouw *Geertruida Gussenklo*, in der tijd Echtlieden, beiden gewoond hebbende en overleden te 's Gravenhage, worden, ter voldoening aan Art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek, bij deze Opgeroepen, om op Donderdag den 29sten November 1860, des voormiddags ten elf ure, te verschijnen ten Kantore van den Notaris *J. W. van den Bergh*, op de Groote Markt te 's Gravenhage, tot het aanhooren der Rekening en Verantwoording, welke door de beneficiaire Erfgenamen in gemelde Nalatenschappen zal worden afgelegd, alsmede tot het eventueel ontvangen hunner vorderingen.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Zaturdag 10 November 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
Nederl. Werkelijke Schuld.	2 1/2	63	—	—
Dito dito	3	75 1/2	—	—
Dito dito	4	97 3/8	97 1/2	—
Handel-maatschappij		—	—	—
Spanje	1 3/4	39 7/16	39 3/8	39 7/16
Binnenlandsche	3	47 3/8	47 1/2	—
Portugal, oude.	3	44 1/2	—	—
Rusland, oude	5	101 5/8	—	—
Nieuwe	5	101 1/2	—	—
Hope	4	77 1/2	—	—
Stieglitz	4	77 3/8	—	—
Dito, 5de serie	5	88	—	—
Dito, 6de serie	5	96 3/8	96 1/2	—
Leening 1860	4 1/2	89 5/8	89 3/4	—
Oostenrijk, Metalliek	5	45 15/16	46 1/16	46 1/16
Dito	2 1/2	24 3/4	24 13/16	—
Zilveren	5	67 1/4	67 1/2	—
Nationalen	5	53 1/8	53 5/16	53 5/16

Londen, Consols.	93 3/8	Antwerpen, Metalliek.	55 3/4
Spanje	—	Spanje	—
Parijs, Fr. rente	70.25	Weenen, Metalliek.	65.80
Spanje	48 1/8	Wissel Londen.	133.70

PRIJS-COURANT,

opgemaakt en uitgegeven den 5den November 1860.

op last van Zijne Excellentie den Heer Minister van Finantien, door de beëedigde Makelaars G. A. van der Voort, A. Craandijk, P. J. A. Sundorff, T. J. B. Westerwoudt, P. E. H. Praetorius, J. H. Roelofsz, D. Reul Koopman, G. van der Weyden Jr. en L. H. Weetjen, ter voldoening aan het bepaalde bij art. 23, lit. D, der wet van den 13den Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36), tot regeling der waarde van de zaken onder n°. 1 van art. 1 dier wet omschreven, behoorende tot nalatenschappen waarvan het regt van successie en van overgang verschuldigd is.

NB. Van de Effecten, achter welke in de kolom van den interest niets ingevuld is, wordt op de memorie van aangeving geen interest gebragt, aangezien de te goed zijnde dividenden onder de getaxeerde waarde begrepen zijn, uitgezonderd de actien der *Nederlandsche Bank* en de aandeelen in de *Nederlandsche Handelmaatschappij*, waarbij, ofschoon onbepaalde dividenden gevende, in den handel *eene rente* berekend wordt.

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	INT. PCT.	WAARDE.	
BINNENLANDSCHE EFFECTEN.			
Inschrijving en Certificaten Werkelijke Schuld	2½	62¾	pCt.
Dito en dito	3	75½	»
Dito en dito	4	97¼	»
Obligatien, ten laste der Oost-Indische bezittingen	4	95¾	»
Schuldbek. Amort. Syndicaat.	3½	92	»
STAD AMSTERDAM.			
Schuldbekentenissen 1829.	5	103¾	»
Losrenten 1845 en 1856	4	98	»
STAD MIDDELBURG.			
Obligat. genegotieerd à 3 pCt.	½	9½	»
PARTICULIERE BINNENLANDSCHE NEGOTIATIEN.			
Actien in de Nederl. Bank (rente 4 pCt. sedert 1°. April 1860).	....	174	»
Aandeelen in de Nederlandsche Handelmaatschappij (rente 4½ pCt. sedert 1 Julij 1860).	....	129½	»
Dito, Amsterd. Entrepôt-Dok.	4½	101	»
Aandeelen, Hollands. IJzeren Spoorwegmaatschappij	....	77	»
Leening, dito A°. 1844, 1847 en 1860	4½	99¾	»
Obligatien, Nederlands. Rhijn-Spoorwegmaats. A°. 1838.	4½	100¼	»
Aandeelen in de: Assur.-Comp. te Amsterd., Direct. *H. van den Broeke* en *B. J. Momma*	....	362	»
Aandeelen in de: Nederl. Assur.-Compagnie te Amsterdam, Direct. *J. Spengler* en *H. F. de Waal.*	....	180	»
Aandeelen in de: Brand-Maatsch. te Amst., Direct. *C. M. P. ten Sande* en *Jan Jarman*	....	215	»
Aandeelen in de: Amsterd. Brand-Assurr.-Comp., Direct. *Ed. Croese* en *C. A. Hekmam.*	....	240	»
Aandeelen in de: Amsterd. Brand-Societeit, Direct. *L. H. Lankhorst* en *A Ravesteyn*	....	142	»
Aandeelen in de: Holl. Brand- en Levensverz. Societeit, Dir. *J. Zuyderhoff* en *T. Zuyderhoff* Jz.	....	148	»
Aandeelen in de: Amsterd. Zee- en Brand.-Assurrantie-Maatschappij, Directeur *A. C. Bouman.*	....	186	»
Aandeelen in de: Brandgevaar-Maats., Dir. *J. H. Lugt* en *H. Salm*	....	137	»
Aandeelen in de: Brand-Assurrantie-Maats., Direct. *J. T. van Bosse*	....	151	»
Aandeelen in de: Holl. Societ. van Levensv.-Direct. *P. Langerhuizen.*	4	230	»
BUITENLANDSCHE EFFECTEN.			
ENGELAND.			
Het divid. vervalt.			
Actien in de O.-I. Compagnie, Januarij en Julij	....	220	»
Dito, in de Bank, April en Oct.	....	229	»
Gereduceerde 3 pCt. Annuiteiten, April en October	....	91	»
Geconsolideerde 3 pCt. dito, Januarij en Julij	....	92¼	»
(Het L. st. te rekenen à f 11.62⁵).			
RUSLAND.			
Obligatien bij *Hope* en *Comp.* neg. 1798 en 1816	5	101½	»
Dito bij dito 1828 en 1829	5	101¼	»
1) Inschrijving op het Grootb. in assignaten.	6	57¼	»
1) Certificaten van dito, diverse admin.-kantoren te Amsterd.	6	57¼	»
2) Inschrijvingen en certific. in zilver.	6	102	»
2) Idem 3de en 4de serie A°. 1831 en 1833.	5	86	»
2) Certificaten, administratie Hamburg A°. 1820.	5	87	»

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	INT. PCT.	WAARDE.	
2) Certific. admin. Amsterdam.	5	86	pCt.
2) Oblig., te Lond. neg A°. 1822	5	93	»
3) Dito » dito » » 1850	4½	90	»
3) Dito » dito » » 1859	3	61½	»
2) Inschrijving en certificaten bij *Hope & C°.*, c. s.	4	77¾	»
2) Dito en origin. bewijzen van inschrijving van de 2de, 3de, 4de en 5de Leening.	4	77¾	»
2) Dito en dito 5de serie A°. 1854	5	87¼	»
2) Dito 6de serie » 1855	5	95¾	»
Aandeelen in de groote maatschappij der Russische spoorwegen à 125 Z. R. of f 236.	....	f 204.00	
2) Russ. spoorweg oblig. 1858	4½	79	pCt.
3) Obl. Neg. 1860, bij *Hope & C°.*	4½	89½	»
POLEN.			
2) Schatkist-Oblig., Neg. 1841	4	78	»
Aandeelen Neg. 1835 à Flor. 500 à 4 pCt.	....	f 165.00	
OOSTENRIJK.			
Obligatien op de Weener Bank, genegotieerd bij *Goll* en *Comp.*	5	51	pCt.
Dito, idem idem	4½	45	»
Dito, idem idem	4	44½	»
4) Dito, supplem. letter G.	4	44	»
4) Certificaten van originele Weener Stads-Bank-Obligat. bij *Goll* en *C°.*	2½	38	»
4) Oblig. Weener Met., div. dat.	5	45¾	»
4) Dito idem idem	4½	39½	»
4) Dito idem idem	4	34½	»
4) Dito idem idem	3	27¾	»
4) Dito idem idem	2½	24¼	»
4) Dito idem idem	1	9	»
4) Dito rente, betaalb. te Amsterdam in zilver 1849, 1851, 1854	5	67½	»
4) Dito Nationale betaalbaar te Weenen in specie	5	53	»
Aandeelen in de Oostenrijksche Nationale Bank te Weenen à C. M. fl. 1000.	3	f 650.00	
Dito Neg. 1839, 30 Mill. groot C. M. fl. 250	....	» 278.00	
Dito Neg. 1854, 50 Mill. groot C. M. fl. 250, à 4 pCt	....	» 201.00	
Dito Neg. 1860, 200 Mill. groot O. W. fl. 500, à 5 pCt	....	» 388.00	
Fransch-Oostenr. spoorw. obl. bij *Hope & C°.* à frs. 500.	....	» 120.00	
FRANKRIJK.			
5) Inschrijving en certificaten.	4½	87	pCt.
5) Dito en dito.	3	63	»
Certificaten van actien in de Fransche Bank	....	f 1300.00	
BELGIE.			
6) Obligatien, Negotiatie 1838.	3	69	pCt.
6) Dito. 1836.	4	87½	»
5) Inschrijving en certificaten.	2½	52½	»
5) Obligatien	4½	91	»
PRUISSEN.			
7) Obligatie Neg. 1850, 1851, 1854 en 1856.	4½	98	»
7) Idem 1859.	5	103	»
Aandeelen A°. 1854 à Th. 100 Intr. à 3½ pCt., losbaar met premie	....	f 209.00	
7) Idem in de Pruissische Bank.	4½	123	pCt.
SPANJE.			
8) Oblig., A°. 1841, te London.	3	48	»
9) Oblig. Binnenl. Schuld	3	47	»
9) Oblig. Buitenl. uitgestelde Schuld 3 pCt. thans	1¾	39½	»
9) Oblig. Amort. Schuld, 2de kl.	....	24	»
PORTUGAL.			
3) Oblig., A°. 1853, 100 L. st.	3	44¼	»
3) Dito, » 1856, 1857 en 1859, 100 L. st.	3	42¾	»
3) Dito, uitgest. Schuld (1863 3 pCt.)	....	34	»
10) Dito Binnenl. Schuld.	3	42	»

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	INT. PCT.	WAARDE.	
PAUSELIJKE STAAT.			
5) Oblig., genegot. te Parijs	5	72	pCt.
11) Certificaten bij *J. van Beeck Vollenhoven, c. s.*	5	67	»
SARDINIE.			
3) Obligatien te Londen, 1851.	5	79	»
NAPELS.			
12) Cert. van 5 pCt. Geconsol. Schuld, bij *Lamaison en Bouwer.*	5	75	»
DENEMARKEN.			
Obligatien op de Tollen, Kroonen Leen- en Wisselbank.	4	95	»
Dito, idem	3½	81¾	»
3) Dito, genegot. te Lond. 1825.	3	82	»
3) Dito, dito 1850	5	97½	
AMERIKA.			
3) Oblig. van de Citizens Bank in Louisiana, A°. 1836 en 1837.	5	101½	»
3) Obligatien van de Bank te Philadelpia bij *Rothschild*	....	79	»
Aandeelen van Amerikaansche Fondsen bij *Hope & C°.*, lit. A.	....	f 990.00	
Dito, dito lit. B.	....	» 1020.00	
13) Certificaten ten laste der Vereen. Staten, bij *Hope & C.* Losbaar na 1867 en 1868	6	102	pCt.
13) Dito, ten laste van Pensylvania bij idem, Losb. na 1862.	5	89	»
13) Obligatien, Illinois Centraal Spoorweg-Maatschappij	7	91¼	»
MEXICO.			
3) Obligatien, te Londen	3	20¾	*a)* »
BRAZILIE.			
3) Obligat. genegot. te London bij *Rothschild* 1824. L. st. 100.	5	96	»
3) Dito, idem 1824, L. st. 200.	5	95½	»
3) Dito, dito bij *J. L. Goldsmid* 1843, L. st. 100 en 200	5	94½	»
3) Dito, dito bij *Samuel en Philips* 1839, L. st. 100 en 200.	5	94½	»
3) Dito, dito bij *Rothschild*, 1852, 1858 en 1860	4½	84½	»
ECUADOR.			
3) Obligatien, te London 1855.	1	12½	*b)* »
VENEZUELA.			
3) Obligatien te London.	3	21	*c)* »
3) Idem	1½	11	*d)* »
NIEUW-GRANADA.			
3) Oblig. te London 6 pCt., thans	4	13½	*e)* »
3) Uitgestelde Schuld	....	5⅞	»
PERU.			
3) Obligatien, geneg. te London	4½	91¼	»

WISSELKOERSEN
te Amsterdam.

Parijs . . Kort	f 55.87½	per	40 Kr. van 3 francs.
Hamburg »	35.25	»	40 Mark banco.
Weenen . 6/w.	86.00	»	Fl. 100 Oostenr. Währ.
Lissabon. 3/m.	41.12½	»	40 Crusados.
Napols. . 2/m.	77.00	»	40 Duc. di reg. of 176 L.
London . Kort	11.72½	»	L. st.
St. Peter. 3/m.	1.71	»	1 Zilveren Roebel.
Madrid . 3/m.	2.40	»	Piast. van 20 Réal. de V.

1. De Roebel	te rekenen à f	1.00
2. De Roebel	» » »	2.00
3. Het L. st.	» » »	12.00
4. De Weener Gulden	» » »	1.25
5. De Franc	» » »	0.50
6. De Franc	» » »	0.47½
7. De Thaler	» » »	1.80
8. De 85 L. st.	» » »	1000.00
9. De Piaster	» » »	2.50
10. De 1000/Mill. Reis	» » »	2700.00
11. De Scudi	» » »	2.50
12. De Lire	» » »	0.50
13. De Dollar	» » »	2.50

Amsterdam, dato als boven.

a) Onder den koopprijs begrepen 13 achterstallige coupons. *b)* Idem 2 coupons. *c)* Idem 1 coupon. *d)* Idem 1 coupon. *e)* Idem 14 coupons.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.